

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. M., advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v B., proti žalovanej **R., a.s.**, so sídlom v K., zastúpenej JUDr. G., advokátom so sídlom advokátskej kancelárie v K., **o určenie, že poistný vzťah trvá**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20 C 193/2008, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 9. októbra 2012, sp. zn. 5 Co 370/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť náhradu trov dovolacieho konania vo výške 81,46 eur, na účet jeho advokáta JUDr. M., vedený v T. číslo účtu X., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom zo 7. septembra 2011, č. k. 20 C 193/2008-222 zamietol návrh na prerušenie konania, určil, že poistný vzťah medzi účastníkmi konania z poistnej zmluvy X trvá (ďalej len „poistný vzťah“ alebo „poistná zmluva“) a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 802,12 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil, vychádzajúc z čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, neprípustnosťou prejudiciálnej otázky, ktorú žalovaná navrhla predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie a z tohto dôvodu prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Rozhodnutie o určení, že poistný vzťah trvá, odôvodnil podľa § 80 písm. c/ O.s.p. naliehavosťou právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, spočívajúcou v odstránení stavu právnej neistoty ohľadne jeho právneho postavenia, vyplývajúceho z poistnej zmluvy. Podľa názoru súdu prvého stupňa je žalobca jednostranným zrušením poistnej zmluvy zo strany žalovanej v neistote, či v prípade poistnej udalosti môže od žalovanej očakávať poistné plnenie.

Skutkovo súd prvého stupňa svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil zistením, že medzi účastníkmi bola 2. februára 1997 uzatvorená poisťná zmluva pre životné poistenie so začiatkom poistenia 2. februára 1997 a s koncom poistenia 2. februára 2017. Poisťná suma bola pre prípad smrti dojednaná vo výške 150 000,- Sk, pre prípad dožitia sa vo výške 260 229,- Sk a mesačné poisťné bolo určené na sumu 663,- Sk. Žalobca si od uzatvorenia poisťnej zmluvy riadne a včas plnil svoje povinnosti. U žalovanej bol vykonaný dohľad, na základe ktorého boli Protokolom o vykonanom dohľade Úradom pre finančný trh z 28. mája 2003 vytknuté žalovanej viaceré nedostatky, a to netvorenie technickej rezervy na poisťné ku koncu kalendárneho štvrtého roka, ale iba jednorázovo k 31. decembru bežného roka, čím žalovaná porušila § 23 ods. 1 zákona o poisťovníctve. Okresný súd z protokolu tiež zistil, že žalovaná má tzv. investičné životné poistenie pre prípad smrti alebo dožitia za jednorázové poisťné s technickou úrokovou mierou 16 %, že úradu poskytla nepravdivé údaje týkajúce sa skutočnej výšky technickej úrokovej miery, že táto bola znížená na 4 %, hoci v skutočnosti ďalej pokračovala v ponúkaní tohto produktu bez uvedenej zmeny. Z protokolu ďalej vyplynuli nedostatky preukazujúce nerentabilnosť a nehospodárnosť poskytovaných úverov žalovanou, z ktorých by bolo možné tiež vykryť straty z iných poisťných produktov. Z listu (skončenia dohľadu) Národnej banky Slovenska ako právneho nástupcu Ministerstva financií Slovenskej republiky v oblasti dohľadu nad finančným trhom z 15. februára 2008 súd prvého stupňa zistil, že žalovanej neboli stanovené žiadne opatrenia na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov, ale tieto si mala určiť sama a písomne ich oznámiť Národnej banke Slovenska a splniť do 31. marca 2008. Žalovaná 22. apríla 2008 žalobcovi písomne oznámila, že Národná banka Slovenska jej listom z februára 2008 uložila prepočítať produkt, ktorý bol predmetom poisťnej zmluvy a zvýšiť poisťné od začiatku poistenia tak, aby bolo možné poisťno-matematický vzorec zachovať pre danú poisťnú zmluvu. K zvýšeniu poisťného z uvedeného dôvodu, resp. iným možnostiam daným na výber v priloženej návratke si žalovaná poisťovňa vyžiadala stanovisko poisteného žalobcu. Žalobca žalovanej listom z 5. mája 2008 oznámil, že trvá na zachovaní poisťného vzťahu s výškou poisťného a poisťných súm tak ako boli dojednané na začiatku poistenia, nesúhlasil so žiadnou alternatívou uvedenou v návratke, ani so zmenami poisťného vzťahu, všeobecných poisťných podmienok, predčasným ukončením platnosti poisťného vzťahu, ani s rozhodcovskou doložkou. Listom z 15. mája 2008 sa žalovaná opätovne obrátila na žalobcu s návrhom, aby si vybral jednu z ponúknutých alternatív do 15. júna 2008, inak bude nútená ukončiť poistenie s výplatom odkupnej hodnoty, ktorú poukáže žalobcovi. Dôvodom tohto postupu žalovanej bolo zistenie, že poisťné je nízke, nezohľadňuje všetky budúce plnenia z poistenia a že pokiaľ projektované

poistné sumy vo výške inkasovaného poistného nezodpovedajú, sú matematicky nesprávne a od poisťovne nemožno spravodlivo požadovať, aby v budúcom záväzku pokračovala. Zotrvanie v poistnom vzťahu za tejto situácie by znamenalo nárok poistníka vo výške, ktorá nezodpovedá jeho príspevku do poistenia. Zmluvný vzťah by sa tak bez jeho zmeny stal nevyváženým a okolnosti, ktoré boli pri vzniku poistenia sa objektívne a bez viny zmluvných strán natoľko zmenili, že v právnom vzťahu ohľadom budúcich záväzkov v naprojektovanej výške nemožno spravodlivo zotrvať. Pretože žalobca nesúhlasil so zmenami, žalovaná mu listom z 23. júna 2008 oznámila, že v poistení, ktoré bolo nesprávne kalkulované nemôže pokračovať, zaniká 16. mája 2008 o 00.00 hod. podľa čl. 11 ods. 2 Všeobecných poistných podmienok pre životné poistenie, poistné udalosti po tomto termíne už nie sú kryté poistnou zmluvou a že odkupnú hodnotu a nespotrebované poistné v sume 59 344,- Sk vyplatí poistenému žalobcovi poštovou poukázkou. S uvedeným postupom žalovanej žalobca nesúhlasil. Mal za to, že žalovaná nie je oprávnená jednostranne poistnú zmluvu meniť, ani spôsobiť jej zánik. Z listu Národnej banky Slovenska, adresovanej žalobcovi súd prvého stupňa zistil, že Národná banka Slovenska vydala tlačovú správu pod názvom S.(pozn. NS SR – predchádzajúce obchodné meno žalovanej poisťovne, pod ktorým vystupovala v právnych vzťahoch do 31.12.2008), ktoré uverejnila na svojej webovej stránke. V tomto stanovisku Národná banka Slovenska upozornila klientov žalovanej poisťovne, že tvrdenia poisťovne o uloženej povinnosti Národnou bankou Slovenska, prepočítať predmetný produkt, a tým zvýšiť poistné od začiatku tak, aby bolo možné poistno-matematicky zachovať poistné sumy, a že tento prepočet a spätné zvýšenie poistného nezapríčinila sama poisťovňa, ale nesprávny postup štátnych orgánov, sú nepravdivé a zavádzajúce, čo uviedla aj vo svojom stanovisku z 11. marca 2011, doručeného súdu na jeho žiadosť. Na základe uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že zvolené postupy odstraňovania nedostatkov zistených pri výkone dohľadu vykonala žalovaná podľa vlastného uváženia, a teda nie je možné jej obranu, že jej tieto opatrenia nariadila Národná banka Slovenska, považovať za dôvodnú. Okresný súd vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1, § 37 ods. 1 až 3, § 39, § 40a, § 48 ods. 1, § 49a, § 50a ods. 1 a 3, § 493, § 575 ods. 1 a 2, § 788 ods. 1 a 4, § 790 písm. b/, § 798, § 800 ods. 1 a 3, § 801 ods. 1 až 3, § 802 ods. 1 a 2, § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 6, § 7 ods. 1 a 4, § 8 ods. 1 a 3, § 12 ods. 1, § 17 zákona č. 24/1991 o poisťovníctve, § 22 zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve, § 35 ods. 1, § 48 ods. 2 až 4, § 67 ods. 1 zákona č. 8/2008 Z. z. o poisťovníctve. Poukázal na to, že poistná zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý je možné meniť iba so súhlasom jej účastníkov, alebo z dôvodov uvedených v Občianskom zákonníku, resp. Všeobecných poistných podmienkach, pričom súd nezistil, že by v nich

bol uvedený dôvod, na základe ktorého mohla žalovaná oznámiť žalobcovi zánik poistenia, žalovaná súdu nepreukázala, že by došlo k dohode o ukončení poistnej zmluvy a v konaní nebol zistený žiadny dôvod spôsobujúci neplatnosť poistnej zmluvy. Podľa dôvodu uvedeného v čl. 11 ods. 2 Všeobecných poistných podmienok, ktorý žalovaná uviedla v oznámení o zániku poistenia ako dôvod zániku poistenia, mohol poistenie zrušiť len poisťník, nie poisťiteľ – žalovaná poisťovňa. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 802,12 eur.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovanej rozsudkom z 9. októbra 2012, sp. zn. 5 Co 370/2011 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. Žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 937,22 eur na účet jeho advokáta, JUDr. M. do troch dní. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, správne ho aj právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožnil. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd riadne vysporiadal aj s dôvodmi odvolania žalovanej. Doplnil, že v danej veci je potrebné vziať do úvahy, že poistná zmluva a poistný vzťah vyplývajúci z nej je podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou a že podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, že spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Nesúhlas poisteného so zmenou poistnej zmluvy, poistného, pre nesprávnu kalkuláciu pri výpočte výšky poistného zo strany žalovanej poisťovne, nemôže byť na úkor poisteného žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý vstúpil s poisťovňou do poistného vzťahu za konkrétnych a určitých zmluvných podmienok. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, žalobcu ako spotrebiteľa nemožno nútiť, aby pristúpil k takej zmene poistnej zmluvy, ktorou by si v konečnom dôsledku zhoršil svoje zmluvné postavenie. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, v spojení s § 137, § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 a 5 O.s.p. a v spojení s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v celkovej sume 937,22 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podala včas dovolanie žalovaná z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súdy opomenuli svoju povinnosť podľa § 118 ods. 2 O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a z dôvodu, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 O.s.p., a to k odňatiu možnosti pred súdom konať (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.). A to tým, že pri dokazovaní listinami nebol dodržaný správny postup súdu podľa § 129 O.s.p. Ďalej namietala i porušenie § 213 ods. 2 O.s.p., keďže odvolací súd podľa jej názoru rozhodol podľa § 797 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia neboli predmetom právnych úvah pred prvostupňovým súdom. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky žalovaná navrhla rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok odvolacieho súdu a rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol. Zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu do rozhodnutia dovolacieho súdu o dovolaní.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu navrhol tento mimoriadny opravný prostriedok v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania vo výške 81,46 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M., vedený v T. číslo účtu X., a to za vypracovanie vyjadrenia k podanému dovolaniu vo výške 60,07 eur, režijný paušál vo výške 7,81 eur a 20 %-nú daň z pridanej hodnoty vo výške 13,58 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 243 O.s.p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému ho zákon pripúšťa. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Jeho úpravou v občianskom súdnom konaní je dotknutý princíp nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí súdov, ktoré nadobudli právoplatnosť. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (238 ods. 3 O.s.p.).

Dovoláním žalovanej je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jej dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie by vzhľadom na uvedený záver bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., ku ktorým je odvolací súd povinný prihliadnúť (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť, neobmedzil

sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t. j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Žalovaná v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania, dovolací súd osobitne skúmal, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné právo, ktoré mu právny poriadok priznáva.

Námietka dovolateľky spočívajúca v tom, že odvolací súd posúdil vec podľa § 797 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda z pohľadu ustanovení, ktoré neboli predmetom právnych úvah pred súdom prvého stupňa bez toho, aby postupoval podľa § 213 ods. 2 O.s.p., z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia nevyplýva. Totiž, ako je zrejmé z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. z dôvodov, že sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením, pričom sa riadne vysporiadal aj s námietky žalovanej uvedenými v odvolaní a tieto nepovažoval za dôvodné. Odvolací súd vychádzal z ustanovení, podľa ktorých vec posudzoval už súd prvého stupňa. Dovolateľkou uvedené ustanovenie § 797 Občianskeho zákonníka nebolo predmetom posudzovania tak pred súdom prvého stupňa, ako ani pred odvolacím súdom a dovolateľkou uvedené nasledujúce ustanovenia § 797 Občianskeho zákonníka, t. j. § 798 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka boli predmetom posudzovania pred súdom prvého stupňa. Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej uvádza, že pokiaľ aj odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvedie aj ďalšie dôvody (v danej veci napr., keď odvolací súd doplnil, že poisťnú zmluvu je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka), pričom tieto ďalšie ustanovenia právneho predpisu nie sú pre rozhodnutie veci rozhodujúce v zmysle § 213 ods. 2 O.s.p., nezakladá to prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Prípustnosť dovolania nebola spôsobilá založiť ani námietka dovolateľky, že listinné dôkazy neboli vykonané spôsobom upraveným v ustanovení § 129 ods. 1 O.s.p. Prípadné pochybenie v tomto smere, i keby bolo preukázané, nezakladá totiž vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Pokiaľ totiž súd v procese dokazovania určitý dôkaz hodnotí a vyvodzuje z neho skutkový záver, no dokazovanie nevykoná spôsobom, ktorý predpisuje zákon, ide o procesnú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t. j. o tzv. inú vadu konania, ktorá však prípustnosť dovolania nezakladá. Nevykonanie listinného dôkazu spôsobom upraveným v ustanovení § 129 O.s.p. je za tzv. inú vadu považované aj v ďalších rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. sp. zn. 3 MCdo 16/2008, 6 Cdo 84/2010, 5 MCdo 10/2010, 3 Cdo 166/2012, 4 Cdo 107/2011). Najvyšší súd preto nevidí dôvod odkloniť sa od ustálenej judikatúry ani v danej veci.

Dovolateľkou ďalej namietané tzv. iné vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci, sú síce dovolacími

dôvodmi v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné, no samotné tieto dôvody prípustnosť dovolania nezakladajú. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

V preskúmvanom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, ktorý mu poskytol vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 13. mája 2013 (§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom k 30.6.2013). Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ tejto vyhlášky vo výške 60,07 eur, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu za úkon právnej služby (§ 16 ods. 3 vyhl.) 7,81 eur s 20 %-nou DPH (§ 18 ods. 3 vyhl.) 13,58 eur spolu predstavuje 81,46 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2014

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová